Living the LOTUS

Buddhism in Everyday Life

12
2017

VOL. 147

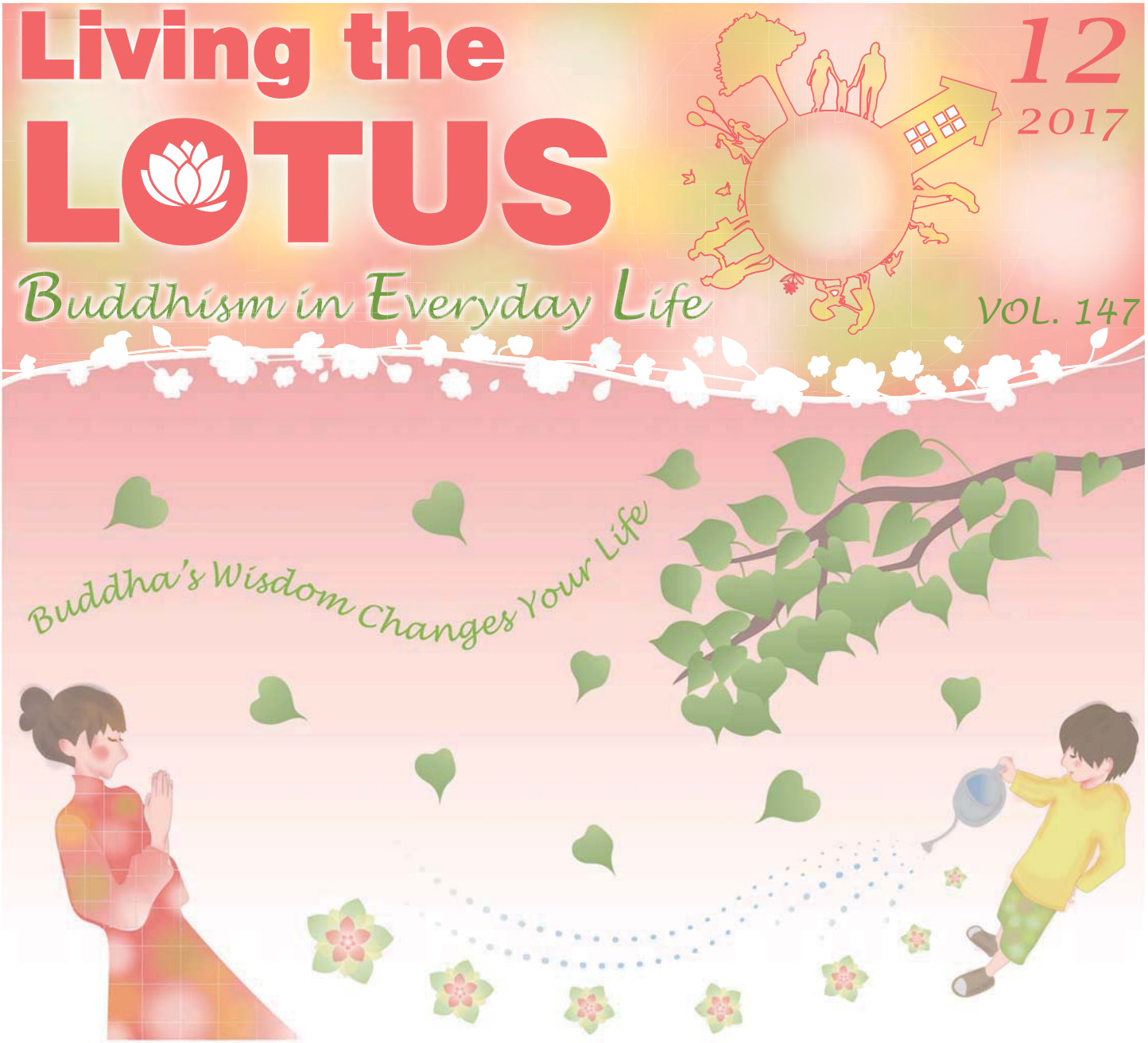

Living the Lotus
Vol. 147 (Tháng 12 2017)

[Phát hành]
Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku,
Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international
@kosei-kai.or.jp

Người chịu trách nhiệm biên tập: Koichi Saito
Trưởng ban biên tập: Eriko Kanao
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề *Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life* (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Bài thuyết giảng của chủ tịch

Học được các "bài quyền"

Nichiko Niwano

Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

"Bài quyền" là phương tiện

Trong thể thao ví dụ như là nhu đạo hay kiếm đạo, hoặc trong đạo của nghệ thuật hay lĩnh vực giải trí, người ta gọi tư thế thân thể hay động tác dùng làm kiểu mẫu là "bài quyền".

Tuy vậy, tôi thì lại nhìn nhận rằng luôn tồn tại những thứ gọi là "bài quyền" trong cả cách hành xử gần gũi trong cuộc sống thường ngày của chúng ta chứ không chỉ giới hạn trong những thế giới như thế.

Tôi nghĩ rằng việc học được như là "bài quyền" và thực hành mỗi ngày các cách hành xử ví dụ như tuân thủ thời gian đã hẹn, thực hiện câu chào "chào buổi sáng" với gia đình, sắp xếp giày dép ngay ngắn, nếu được gọi thì trả lời "vâng" là rất quan trọng.

Nhân tiện, "cách hành xử" là chỉ "biểu hiện của ba tác dụng là thân thể và ngôn từ và tâm hồn". Điều đó có nghĩa là chúng ta đang thể hiện tâm hồn nào đó thông qua hành vi hay ngôn từ.

Vậy thì, tâm hồn đó là gì? Việc học được tâm hồn như thế nào như là "bài quyền" là quan trọng – nếu nói kết luận trước tiên thì đó không phải là gì khác ngoài tấm lòng đồng cảm hay yêu thương. Bằng việc thể hiện sự đồng cảm hay sự yêu thương và thực hành chúng mỗi ngày như là "bài quyền", chúng ta sẽ khắc sâu hơn nữa tấm lòng từ bi vào trong lòng.

Theo ý nghĩa gọi là nhịp điệu hay phong cách sống thì đối với chúng ta, những người bước đi trên con đường phật giáo, việc chắp tay, lễ bái hay đọc kinh cúng dường sáng tối cũng là một trong những "bài quyền" quan trọng. Việc thực hành như thế cũng là sự chuyên tâm tu luyện quan trọng mỗi ngày để trong lúc thể hiện bằng thân thể cảm xúc biết ơn hay đồng cảm thì thông qua việc đó sẽ trở thành một "bản thân luôn sống bằng tấm lòng biết ơn và đồng cảm".

Nếu đã học được "bài quyền" thì cho dù tâm hồn có hỗn loạn chút ít đi chăng nữa nhưng chúng ta sẽ trở lại được ngay với tấm lòng yêu thương hay đồng cảm. Theo ý nghĩa đó thì "bài quyền" cũng có thể nói là "phương tiện" nhưng tuy nhiên nó thường kết nối trực tiếp ngay lập tức với "chân thật" gọi là sự yêu thương hay sự đồng cảm.

"Bài quyền" là cách thực hành của vô ngã

Giả sử rằng tấm lòng từ bi hay đồng cảm làm nền tảng căn bản của các "bài quyền" trong cuộc sống thường ngày thì có vẻ không có những quy định chẳng hạn như "bắt buộc phải là thứ này" trong hành xử, hành vi như là sự biểu hiện của tấm lòng đó. Vì trên đời này không có ai giống hệt ai nên việc "bài quyền" phản ánh tấm lòng yêu thương hay đồng cảm cũng đa dạng tùy theo cá tính có lẽ có thể nói là tự nhiên. Ngoài ra, cho dù được nói rằng việc đọc kinh cúng dường thì ngồi ngay ngắn là cơ bản nhưng cũng có người bị đau đầu gối nên không thể ngồi ngay ngắn được. Nếu nói xem việc đó có phải là cách hành xử lệch khỏi "bài quyền" hay không thì chắc chắn là không phải thế. Trong phật giáo có câu nói rằng "một tức

là nhiều, nhiều tức là một" tức là việc không quên suy nghĩ hay mong muốn dùng làm nền tảng căn bản là cốt yếu.

Theo ý nghĩa đó thì cho dù giả sử là có các "bài quyền" nhiều bằng số lượng cá tính nhưng "bài quyền" tùy tiện làm theo ý mình thì không gọi là "bài quyền". Đúng hơn là có thể nói rằng có những "bài quyền" để kiềm chế tấm lòng muốn làm theo ý mình với ý nghĩ rằng "tôi muốn làm cho mọi thứ theo đúng ý muốn của mình".

Tôi nghĩ rằng cho dù là gia đình hay người quen thì vì xích mích gì đó mà có khi không muốn nhìn mặt lẫn bắt chuyện. Nếu vô tình gặp nhau vào buổi sáng mà vẫn với cảm xúc đó thì sẽ có thái độ cộc lốc rồi cả hai đều sẽ khó chịu. Nhưng mà, nếu học được câu chào "chào buổi sáng" hay chắp tay, lễ bái như là "bài quyền" thì cái "ngã" rằng "ngay cả mặt cũng không muốn nhìn" sẽ được hóa giải bằng "bài quyền" đó và một cách tự nhiên có thể trở thành trạng thái "vô ngã". Câu chào đó sẽ là một bước để lấy lại sự hài hòa, ngoài ra tấm lòng của người thực hiện việc chào hỏi chắc chắn sẽ yên ổn hơn hẳn so với không chào hỏi.

Khi nghe "y như bài quyền" thì chúng ta tưởng như là không có thay đổi hay cải tiến nhưng cơ hội để thực hành trong trường hợp gọi là có nói thêm cũng vô ích, với ý nghĩ "hãy làm như thế đi" tuân theo "bài quyền" thì cũng là khoảng khắc để chúng ta, những người thường hay coi trọng sự tiện lợi của bản thân, có thể trở nên "vô ngã" mà không cần nỗ lực quá sức.

Tôi nghĩ pháp tọa hay đọc kinh cúng dường của hội chúng ta, hay là sự thực hành "trước tiên vì người khác" nếu tiếp tục duy trì thì cũng là "bài quyền" quan trọng đã nâng đỡ lịch sử của hội chúng ta cho tới nay như là "phương trình của hạnh phúc" để có thể trở thành người giàu lòng yêu thương giống như Đức Phật.

Trích từ "Kosei" số tháng 12.

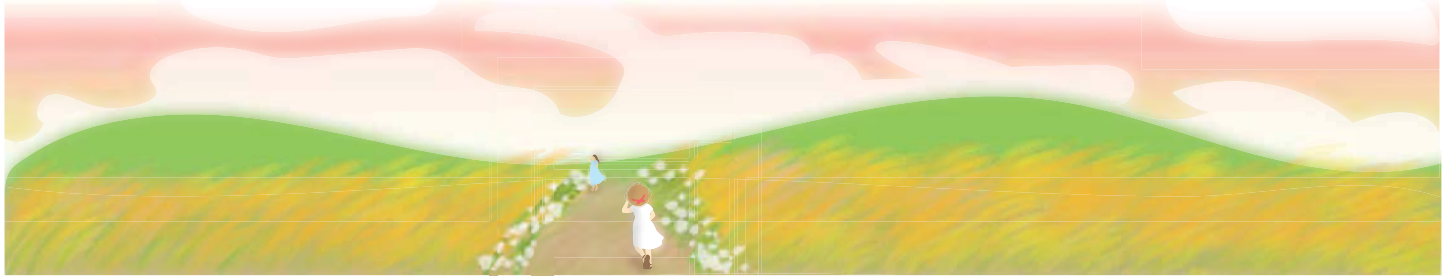

Sự từ bi thực sự mà tôi học được từ 3 thử thách

Giáo hội Sri Lanka
Bà Daya Madanayaka

Thuyết pháp trải nghiệm này là nội dung được phát biểu tại lễ lạc thành nhập phật Sri Lanka được tổ chức vào ngày 4 tháng 6 năm 2017.

Các quý vị, tôi mong được giúp đỡ ạ.

Đầu tiên tôi xin chân thành chúc mừng lễ lạc thành nhập phật giáo đường mới. Tôi tên là Daya Madanayaka. Mong được mọi người giúp đỡ ạ.

Tôi sinh tại làng Makula thuộc quận Kegalle ngày 11 tháng 5 năm 1955. Thời đó thì cha tôi trồng lúa. Mẹ tôi trồng các loại như khoai dùng cho gia đình trong lúc giúp đỡ cha. Tôi là trưởng nữ của nhà Daya và bên dưới thì còn có em gái, em trai và 3 người cùng lớn lên với nhau.
Làng mà tôi lớn lên chỉ có cây lớn làm cột mốc và không có những thứ như bờ tường đất sở hữu riêng. Chúng tôi đã chơi đùa thỏa thích bằng cách tắm sông hay chơi xích đu, hay những trò như lượm hoa quả như xoài, hạt điều, chôm chôm, ...

Đức Phật của gia đình tôi thì được dựng cột nhỏ trong sân vườn, làm thành đền thờ và tế lễ. Chúng tôi hái hoa và cùng nhau dâng lên sớm tối. Tôi, người lớn lên trong môi trường được ban cho tín ngưỡng và thiên nhiên như thế, vào năm thứ 5 tiểu học đã thi đậu kỳ thi được tổ chức trên toàn lãnh thổ Sri Lanka và tôi đã có được cơ hội học tập tại trường chất lượng cao.

Kết quả là, tôi rời khỏi nhà để chuyển tới sống tại ký túc xá của trường. Đối với tôi, một đứa trẻ, việc chia li với gia đình đã cùng sống suốt 11 năm là một việc mà tôi cảm thấy cô đơn nhưng dần dần tôi đã quen với cuộc sống ký túc xá. Học sinh ký túc xá chúng tôi mỗi ngày tất cả học trò đều tụng kinh lên Đức Phật có trong trường học và vào Lễ Phật Đản và ngày trăng tròn thì đi viếng chùa để thực hiện việc tu hành thiền định. Cuộc sống trường học như thế này tiếp diễn vài năm và vào khoảng thời gian tôi được 17 tuổi, có một nam công chức tới nhận nhiệm vụ để vận hành quản lý trường học. Một thời gian sau tôi bắt đầu quan hệ yêu đương với người này và kết hôn vào năm tôi 21 tuổi.
Chúng tôi sống ở nơi gần với nhà cha mẹ của tôi và chồng tôi làm việc tại sở giáo dục của quận Kegalle, còn tôi thì trở thành người nội trợ toàn thời gian. 2 người chúng tôi đã sống những ngày hạnh phúc. Vào năm 1977 tức năm sau, con trai cả chúng tôi chào đời và vào năm sau đó thì do chồng tôi chuyển việc nên chúng tôi chuyển nhà tới quận Polonnaruwa và 3 người trong gia đình bắt đầu cuộc sống mới.

Bà Daya người phát biểu thuyết pháp.

Tại Polonnaruwa đó, thử thách lớn lao đầu tiên đã xảy ra. Vào đêm một ngày nọ, khi đêm dần trở nên khuya khoắt thì trời chuyển mưa gió bão bùng. Ngói trên mái nhà bị thổi bay và có cây xoài lớn đổ vào nhà. Bên trong nhà ngổn ngang nên tôi quấn con trai 1 tuổi vào miếng vải và ra bên ngoài với chồng. Do gió mạnh nên chúng tôi không thể đi bộ một cách bình thường mà tôi phải chạy trốn giống như là bò đi trong khi vẫn ẵm con trai. Khi chạy trốn vào nhà máy bánh mỳ thì ở đó có khoảng 80 người đang lánh nạn chật cứng ở một nơi không còn chỗ trống nữa. Mọi người đều ướt sũng và chờ mưa tạnh gió ngừng trong tình trạng không có cả chỗ ngồi. Buổi sáng, khi trời sáng lên và tôi thử bước ra ngoài thì đó là một tình hình thê thảm tới mức không còn biết nhà mình ở chỗ nào nữa. Cây cối đổ và đập thẳng vào các ngôi nhà và có cả những người đã bị đè chết. Chúng tôi ở trong tình cảnh chỉ có độc bộ quần áo trên người. Nhưng mà 3 người đều không bị thương và bình an vô sự. Tôi cảm thấy thật sự biết ơn vì điều đó. Chúng tôi đã mất sạch nhưng trước tiên thì hai vợ chồng nỗ lực để sống hết sức mình đã.

Năm 1980, 2 năm sau khi gặp tai họa đó, vào khoảng

thời gian khi cuối cùng thì cuộc sống cũng đang được xây dựng lại, thử thách thứ 2 đã ập tới. Chồng tôi, người đã tham gia diễu hành biểu tình lớn bởi công chức, đã bị mất việc do việc đó. Thêm nữa, 3 ngày sau khi chồng tôi thất nghiệp thì con trai thứ 2 ra đời. Toàn bộ tài sản mà chúng tôi có lúc đó chỉ là 65 rupee. Kế sinh nhai của chúng tôi, những người đã sống nhờ tiền lương hàng tháng của chồng tôi, đã sụp đổ hoàn toàn. Chúng tôi đã nhận được sự giúp đỡ sinh hoạt từ bạn bè, người thân, người quen, các thầy chùa và nhiều người khác nhau. Nhưng chúng tôi hoàn toàn không thấy được triển vọng gì về việc khi nào chồng tôi sẽ kiếm được việc mới. Không thể nào mà dựa dẫm mãi vào sự giúp đỡ của bạn bè hay người quen. Chúng tôi đã đi làm để kiếm sinh hoạt phí.

Trước tiên, chúng tôi quyết định cho thuê 2 phòng trong ngôi nhà mà chúng tôi đã sống và bán cơm hộp hay trồng rau, nuôi gà lấy trứng bán. Ngoài ra, tôi làm các việc như đi giúp việc cho nhà nông trồng lúa và nhận lại gạo, trước tiên thì chúng tôi cứ làm và làm để nỗ lực để kiếm thu nhập bằng nhiều phương pháp khác nhau. Trong khi làm như thế để duy trì cuộc sống, thật đáng biết ơn là chồng tôi đã có thể đi làm tại văn phòng cán sự khu vực quận Polonnaruwa. Tôi cũng nghĩ rằng mình nên đi làm cho một nơi nào đó và cũng bắt đầu làm việc với tư cách nhân viên văn phòng tại cùng văn phòng với chồng tôi. 2 năm sau đó, con trai thứ ba ra đời.

Năm 1996 khi mà cuối cùng hai vợ chồng và mọi người trong gia đình cùng nhau vượt được 2 khổ ải lớn lao, chồng tôi được thăng chức và cùng với đó được điều chuyển tới một nơi làm việc khác. Nhưng mà khi đi làm tại nơi làm ở xa nhà thì lần này chồng tôi đã trở nên bị suy sụp sức khỏe. Đây là sự bắt đầu của thứ thách thứ 3. Chồng tôi lên cơn co giật tại nơi làm việc và ngã bệnh. Sau đó, ngay cả lúc đang ngủ say thì sự lên cơn cũng bắt đầu xuất hiện. Tôi và 3 con đã phải chịu nhiều khổ sở cả về mặt kinh tế lẫn tinh thần do bệnh tật của chồng tôi. Chồng tôi trở nên cáu giận vô cớ và trở nên lúc thì nạt nộ tôi hay con, lúc thì khóa cửa nhốt chúng tôi bên ngoài nhà, lúc thì ném sách vở hay quần áo của con cái đang học bài ra ngoài. Cứ tưởng là con người đã thay đổi hoàn toàn thì trái lại thỉnh thoảng chồng tôi lại dẫn lũ trẻ đi chơi, hay mua quà về, hay đọc sách giống như người chồng hiền dịu trước đây. Với những hành động trái ngược thế này thì mọi người trong gia đình đều chỉ toàn ngạc nhiên. Tôi thì vẫn có thể chịu đựng được nhưng tôi luôn hiểu rằng đối với lũ trẻ thì không tốt về mặt tinh thần.

Tuy nhiên, tôi đã nói với lũ trẻ. “Vấn đề của gia đình mình thì mọi người trong gia đình hãy cùng nhau giải quyết. Bây giờ việc các con có thể làm được là phải cố gắng hết sức học tập để đậu kỳ thi. Mẹ sẽ chăm bệnh cho cha và bảo vệ cha.”

Các con trai của chúng tôi, những người đã chấp nhận việc đó, thật sự đã cố gắng hết sức học tập và đậu kỳ thi. Và bản thân tôi cũng đi thi kỳ thi thăng chức của nơi làm việc và đã có thể thi đậu. Bệnh tật của chồng tôi cũng thuyên giảm từng chút một. Dù vẫn khóc những giọt nước mắt cay đắng nhưng có lúc tôi cũng được tận hưởng cảm giác yên tâm.

Tuy nhiên, vào tết Sinhala năm 2000, trong đêm chúng tôi trải qua thời gian vui vẻ với gia đình cha mẹ chồng hay gia đình cha mẹ tôi và trở về nhà thì chồng tôi lên cơn và mất tại bệnh viện. Khi đó chồng tôi 49 tuổi. Tôi sau khi hoàn thành việc cúng dường 3 tháng cho chồng thì cảm thấy căng thẳng nặng và ngã bệnh. Và lại lần nữa nghĩ về việc sẽ sống tiếp như thế nào cuộc đời từ nay trở đi. Và tôi đã thực hiện một quyết tâm lớn. Đó là việc “Tôi sẽ không tái hôn vì cả con cái nữa. Tôi sẽ học tập để có thể làm việc tốt hơn.” Vì lúc đó tôi không có bằng đại học nên tôi đi học đại học. Trong khoảng 30 năm từ đó tới giờ tôi đã làm việc hết sức mình với tư cách là một người công chức trong khi vẫn hoàn thành vai trò của một người mẹ. Trong khoảng thời gian đó, con cái, những người đã nỗ lực hết sức trong việc học tập, lập gia đình và tôi cũng đã có cháu.

Tôi sau đó đã nghỉ làm và được dẫn dắt bởi bà Kusuma và năm 2014 đã trở thành hội viên của quỹ Daruma Riss-ho-Kosei. Lần đầu tiên tôi vào giáo đường ở Polonnaruwa

và những thứ tôi nhìn thấy tại đó là tượng phật màu vàng và chuông giống như nhạc cụ và chuông gỗ. Tôi đã nghĩ là "Nơi đây là chỗ như thế quái nào nhỉ? Có thể mình đã tới chỗ hơi đáng ngờ." Nhưng do tôi biết con người của bà Kusuma nên tôi tin bà ấy.

Tôi với tư cách là đại diện của trung tâm hành chính thành phố tới nay đã nhiều lần tham dự hội nghị bàn bạc để bảo vệ các thầy chùa xuất gia hay phật giáo nguyên thủy gọi là "Ủy ban tín đồ phật giáo chưởng lý khu vực Polonnaruwa" mà trung tâm hành chính thành phố tổ chức. Tại đó, khi tôi tìm hiểu về quỹ Daruma Rissho-Kosei thì tôi biết được rằng đây là đoàn thể phật giáo tuân thủ luật lệ và có đăng ký với chính phủ đàng hoàng. Tại quỹ Daruma Rissho-Kosei thì các tín đồ phật giáo tại gia bình thường giống như chúng ta trong lúc vẫn sống cuộc sống hàng ngày bình thường thì cùng nhau cảm nhận nỗi phiền muộn và khổ ải của người khác và chỉ dạy cho chúng ta việc để làm người khác hạnh phúc hơn dù chỉ một chút thì nên thực hiện bồ tát hành như thế nào. Tôi đã được học về điều đó trong khi đọc tài liệu giới thiệu quỹ Daruma Rissho-Kosei hay tham gia hội thảo được thực hiện tại Bangkok Thái Lan hay Colombo.

Hiện tại lúc này tôi đang được nhận vai trò trưởng cứ điểm gia đình và mở pháp tọa cứ điểm gia đình tại nhà. Ở đó thì có cha mẹ tôi, gia đình con trai, họ hàng, hàng xóm láng giềng, nhiều người tới tham dự. Trưởng giáo hội hay trưởng chi bộ Percy cũng đã tới. Tại pháp tọa của cứ điểm gia đình này thì chúng tôi học và thực hành những việc sau. 1. Việc coi trọng chùa chiền và thầy chùa. 2. Việc vào ngày trăng tròn thì đi chùa và làm sâu sắc tín ngưỡng. 3. Việc tự giác rằng chân lý và bản thân là một. 4. Việc dẫn dắt người khác đi theo con đường đúng đắn trong lúc thực hành bồ tát hành. 4. Việc cảm nhận chân lý, sinh mệnh của Đức Phật trong bản thân.

Nhờ có những lời dạy mà tôi học được từ quỹ Daruma Rissho-Kosei như thế, tôi đã có thể chấp nhận 3 thử thách lớn xảy ra trong cuộc đời tôi tới giờ là món quà quý từ Phật Đà và đã có thể tự giác được rằng cuộc đời của bản thân cho tới lúc này là cuộc đời tuyệt vời nhất. Đó là do tôi đã có thể nghĩ được rằng thông qua nhiều nỗi khổ sở khác nhau trong cuộc đời mà tôi đã được học tấm lòng "từ" để nghĩ tới những người đang khổ sở và tấm lòng "bi" chia sẻ nỗi đắng cay và nỗi khổ sở. Nhờ có kinh nghiệm đó mà tôi đã nhận được trí tuệ để cứu giúp nhiều người. Tôi xin được phép đưa ra lời thề tại đây, hôm nay rằng tôi sẽ phát huy trí tuệ đó và nỗ lực hết sức mình thực hành bồ tát hành để cứu giúp những người đang phiền não khổ sở trước mắt trong cuộc đời từ nay trở đi.

Cuối cùng, tôi xin chân thành biết ơn cha mẹ tôi và những đưa con tuyệt vời được sinh ra giữa tôi với chồng đã cùng chia sẻ với tôi những nỗi khổ ải. Tôi xin chân thành cảm ơn Đức Phật và các bạn.

Bà Daya nói về kinh nghiệm của ông trong một pháp tọa ba người.

Living the LOTUS

Tỉ dụ ba xe và nhà lửa (tam xa hỏa trạch)

Ở một nơi nọ có một ngôi nhà lớn của trưởng giả. Trong ngôi nhà đó thì có rất nhiều người như lũ trẻ của trưởng giả hay người ở sinh sống nhưng tòa nhà thì đã rất dột nát. Một ngày nọ, đột nhiên ngôi nhà bị hỏa hoạn. Những đứa trẻ ở trong nhà đang chơi đùa mà không hay biết. Trưởng giả lúc đó đang ở bên ngoài vội vàng trở về nhà và hét to nhắc nhở nhưng những đứa trẻ đang mải mê với việc chơi đùa không nhận thấy cả tiếng hét đó.

Trưởng giả nghĩ rằng "Hay mình để bọn trẻ lên thứ gì đó giống như bàn rồi kéo ra ngoài nhỉ" nhưng lại nghĩ lại "Nhỡ có đứa rơi xuống giữa chừng thì không được". Trưởng giả đã thử giải thích sự đáng sợ của lửa để khiến lũ trẻ nhận ra tình hình nhưng lũ trẻ chẳng đoái hoài. Vì thế trưởng giả cuối cùng nghĩ là "Chỉ có cách dùng phương tiện để cứu lũ trẻ". Trưởng giả thông báo rằng xe bò, hươu, cừu mà lũ trẻ yêu thích đang ở bên ngoài.

Lũ trẻ từ trong ngôi nhà đang cháy lớn luồn lách qua cánh cổng hẹp chỉ có mỗi một cái bằng ý chí của bản thân rồi cuối cùng cũng thoát ra ngoài. Trưởng giả cực kỳ vui mừng với sự bình an của lũ trẻ. Lũ trẻ tranh nhau đòi hỏi "Xin hãy cho bọn con xe bò, hươu, cừu mà cha nói lúc nãy". Thế là trưởng giả đưa cho xe gọi là xe bò trắng lớn tuyệt vời hơn thế chia đều cho mọi người.

Trưởng giả trong câu chuyện này là Đức Phật còn lũ trẻ là hình bóng của chúng ta. Ngôi nhà dột nát là chỉ sự nguy ngập của thế giới mà chúng ta sống. Ở đó thì hỏa hoạn xảy ra. Hỏa hoạn là chỉ tất thảy nỗi khổ ải của đời người. Nó đột nhiên xảy đến vào lúc nào đó nhưng chúng ta bị chấp trước vào dục của bản thân mà không nhận biết việc đó.

Đức Phật một lòng mong muốn cứu chúng ta thoát ra. Cánh cổng có thể chạy thoát ra rất hẹp và chỉ có mỗi một cái. Để có thể thoát ra khỏi đó thì chỉ có mỗi cách là bản thân chúng ta nhận thấy mong muốn của Đức Phật và luồn lách qua cánh cổng bằng ý chí của bản thân. Cho dù Đức Phật có định đặt lên thứ gì giống như bàn để kéo ra ngoài nhưng bản thân người đó nếu không nhận thấy nỗi khổ của bản thân thì có thể sẽ rơi ra khỏi bàn tay chìa ra cứu. Tại đó, Đức Phật trước hết thì đã nỗ lực hết sức truyền đạt để làm cho chúng ta nhận thấy nỗi khổ nhưng chúng ta không nhận thấy. Chúng ta thoáng nhìn thấy gương mặt của Đức Phật nhưng chẳng thèm thật lòng nghe lời chỉ dạy.

Đức Phật cuối cùng cũng phải chỉ cho chúng ta xe bò, xe hươu hay xe cừu như là phương tiện cuối cùng. Người chỉ dạy rằng "Chỉ cần học từ những lời chỉ dạy phù hợp với bản thân là được đấy" và chúng ta lần đầu tiên cảm thấy cuốn hút bởi những lời chỉ dạy.

Việc chạy ra thoát khỏi ngôi nhà đang cháy bằng ý chí của bản thân là chỉ việc gọi là chúng ta đã tự mình tu hành. Tuy nhiên, chúng ta vẫn chưa nhận thấy việc bản thân đã được cứu mà vẫn còn chìm ngập trong những mong muốn của hiện thực gọi là muốn có xe cộ mà bản thân đã mong muốn. Tại đó, khi chúng ta truyền đạt mong muốn một cách thật lòng với Đức Phật thì không ngờ chúng ta tất cả đều nhận được như nhau sự giác ngộ cao nhất gọi là xe bò trắng lớn. Nếu chúng ta vun đắp sự tu hành phù hợp với bản thân thì ai cũng có thể có được sự giác ngộ của phật.

Đức Phật luôn luôn lo lắng cho chúng ta như những đứa con đáng yêu và tìm cách cứu chúng ta khỏi nỗi khổ. Thật sự là thế giới này tràn đầy khổ ải và giống như là ngôi nhà đã bắt lửa. Đức Phật đã tự mình nhảy vào nơi như thế để chỉ ra con đường mà chúng ta tất cả đều cùng nhau trở thành phật.

Living the LOTUS

Xin hãy đóng góp bình luận!

Chúng tôi mong sự đóng góp ý kiến và cảm tưởng của các bạn cho Living the Lotus.
Để liên hệ với chúng tôi, xin hãy gửi tới địa chỉ Email dưới đây.
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

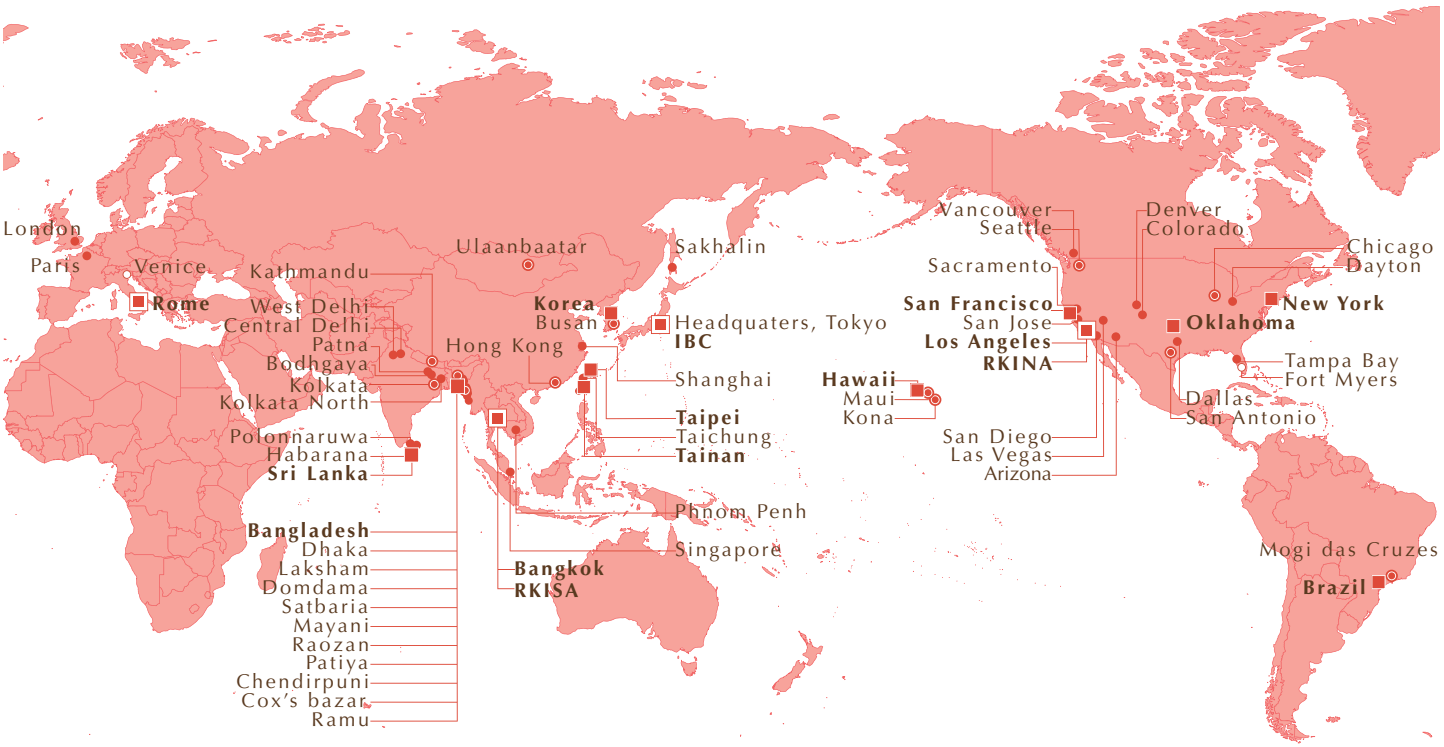

RISSHO KOSEI-KAI INTERNATIONAL BRANCHES

Rissho Kosei-kai
Overseas Dharma Centers 2017

Rissho Kosei-kai International
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1124 *Fax:* 81-3-5341-1224

Rissho Kosei-kai International of North America (RKINA)
2707 East First Street Suite #1 Los Angeles CA 90033 U.S.A
Tel: 1-323-262-4430 *Fax:* 1-323-262-4437
e-mail: info@rkina.org http://www.rkina.org

Branch under RKINA

Rissho Kosei-kai of Seattle's Buddhist Learning Center
28621 Pacific Highway South, Federal Way,
WA 98003 U.S.A.
Tel: 1-253-945-0024 *Fax:* 1-253-945-0261
e-mail: rkseattlewashington@gmail.com
http://buddhistlearningcenter.org/

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Antonio
6083 Babcock Road, San Antonio, TX 78240, U.S.A.
P.O. Box 692148, San Antonio, TX78269, USA
Tel: 1-210-561-7991 *Fax:* 1-210-696-7745
e-mail: dharmasanantonio@gmail.com
http://www.rkina.org/sanantonio.html

Rissho Kosei-kai of Tampa Bay
2470 Nursery Road, Clearwater, FL 33764, U.S.A.
Tel: (727) 560-2927 *e-mail*: rktampabay@yahoo.com
http://www.buddhismtampabay.org/

Rissho Kosei-kai of Vancouver

Rissho Kosei-kai Buddhist Church of Hawaii
2280 Auhuhu Street, Pearl City, HI 96782, U.S.A.
Tel: 1-808-455-3212 *Fax:* 1-808-455-4633
e-mail: info@rkhawaii.org http://www.rkhawaii.org

Rissho Kosei-kai Maui Dharma Center
1817 Nani Street, Wailuku, HI 96793, U.S.A.
Tel: 1-808-242-6175 *Fax:* 1-808-244-4625

Rissho Kosei-kai Kona Dharma Center
73-4592 Mamalahoa Highway, Kailua-Kona,
HI 96740 U.S.A.
Tel: 1-808-325-0015 *Fax:* 1-808-333-5537

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles
2707 East First Street, Los Angeles, CA 90033, U.S.A.
Tel: 1-323-269-4741 *Fax:* 1-323-269-4567
e-mail: rk-la@sbcglobal.net http://www.rkina.org/losangeles.html

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Arizona
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Colorado
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Diego
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Las Vegas
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Dallas

Rissho Kosei-kai of San Francisco
1031 Valencia Way, Pacifica, CA 94044, U.S.A.
Tel: 1-650-359-6951 *Fax:* 1-650-359-6437
e-mail: info@rksf.org http://www.rksf.org

Rissho Kosei-kai of Sacramento
Rissho Kosei-kai of San Jose

Rissho Kosei-kai of New York
320 East 39th Street, New York, NY 10016 U.S.A.
Tel: 1-212-867-5677 *Fax:* 1-212-697-6499
e-mail: rkny39@gmail.com http://rk-ny.org/

Rissho Kosei-kai of Chicago
1 West Euclid Ave., Mt. Prospect, IL 60056 U.S.A.
Tel : 1-773-842-5654 *e-mail:* murakami4838@aol.com
http://home.earthlink.net/~rkchi/

Rissho Kosei-kai of Fort Myers
http://www.rkftmyersbuddhism.org/

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Oklahoma
2745 N.W. 40th Street, Oklahoma City, OK 73112 U.S.A.
Tel & Fax: 1-405-943-5030
e-mail: rkokdc@gmail.com http://www.rkok-dharmacenter.org

Rissho Kosei-kai, Dharma Center of Denver
1255 Galapago Street, #809 Denver, CO 80204 U.S.A.
Tel: 1-303-446-0792

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Dayton
425 Patterson Road, Dayton, OH 45419 U.S.A.
http://www.rkina-dayton.com/

Risho Kossei-kai do Brasil
Rua Dr. José Estefno 40, Vila Mariana, São Paulo-SP,
CEP 04116-060 Brasil
Tel: 55-11-5549-4446 / 55-11-5573-8377
Fax: 55-11-5549-4304
e-mail: risho@terra.com.br http://www.rkk.org.br

Risho Kossei-kai de Mogi das Cruzes
Av. Ipiranga 1575-Ap 1, Mogi das Cruzes-SP,
CEP 08730-000 Brasil
Tel: 55-11-5549-4446/55-11-5573-8377

Rissho Kosei-kai of Taipei
4F, No. 10 Hengyang Road, Jhongjheng District,
Taipei City 100 Taiwan
Tel: 886-2-2381-1632 *Fax:* 886-2-2331-3433
http://kosei-kai.blogspot.com/

Rissho Kosei-kai of Taichung

Rissho Kosei-kai of Tainan
No. 45, Chongming 23rd Street, East District,
Tainan City 701 Taiwan
Tel: 886-6-289-1478 *Fax:* 886-6-289-1488

Rissho Kosei-kai of Pingtung

Korean Rissho Kosei-kai
6-3, 8 gil Hannamdaero Yongsan gu, Seoul, 04420, Republic of Korea
Tel: 82-2-796-5571 *Fax:* 82-2-796-1696
e-mail: krkk1125@hotmail.com

Korean Rissho Kosei-kai of Busan
3F, 174 Suyoung ro, Nam gu, Busan, 48460, Republic of Korea
Tel: 82-51-643-5571 *Fax:* 82-51-643-5572

Branches under the Headquarters

Rissho Kosei-kai of Hong Kong
Flat D, 5/F, Kiu Hing Mansion, 14 King's Road,
North Point, Hong Kong, Republic of China

Rissho Kosei-kai of Ulaanbaatar
15F Express tower, Peace avenue, khoroo-1, Chingeltei district,
Ulaanbaatar 15160, Mongolia
Tel: 976-70006960 *e-mail:* rkkmongolia@yahoo.co.jp

Rissho Kosei-kai of Sakhalin
4 Gruzinski Alley, Yuzhno-Sakhalinsk
693005, Russian Federation
Tel & Fax: 7-4242-77-05-14

Rissho Kosei-kai di Roma
Via Torino, 29-00184 Roma, Italia
Tel & Fax : 39-06-48913949 *e-mail:* roma@rk-euro.org

Rissho Kosei-kai of the UK
Rissho Kosei-kai of Venezia
Rissho Kosei-kai of Paris

International Buddhist Congregation (IBC)
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1230 *Fax:* 81-3-5341-1224
e-mail: ibcrk@kosei-kai.or.jp http://www.ibc-rk.org/

Rissho Kosei-kai of South Asia Division
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1124 *Fax:* 81-3-5341-1224

Rissho Kosei-kai International of South Asia (RKISA)
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 *Fax*: 66-2-716-8218
e-mail: thairissho@csloxinfo.com

Branches under the South Asia Division

Rissho Kosei-kai of Central Delhi
224 Site No.1, Shankar Road, New Rajinder Nagar, New Delhi,
110060, India

Rissho Kosei-kai of West Delhi
66D, Sector-6, DDA-Flats, Dwarka, New Delhi 110075, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata
E-243 B. P. Township, P. O. Panchasayar, Kolkata 700094, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata North
AE/D/12 Arjunpur East, Teghoria, Kolkata 700059,
West Bengal, India

Rissho Kosei-kai of Bodhgaya Dharma Center
Ambedkar Nagar, West Police Line Road
Rumpur, Gaya-823001, Bihar, India

Rissho Kosei-kai of Kathmandu
Ward No. 3, Jhamsilhel, Sancepa-1, Lalitpur,
Kathmandu, Nepal

Rissho Kosei-kai of Phnom Penh
#201E2, St 128, Sangkat Mittapheap, Khan 7 Makara,
Phnom Penh, Cambodia

Rissho Kosei-kai of Patna Dharma Center
Rissho Kosei-kai of Singapore

Thai Rissho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 *Fax:* 66-2-716-8218 *e-mail:* info.thairissho@gmail.com

Rissho Kosei-kai of Bangladesh
85/A Chanmari Road, Lalkhan Bazar, Chittagong, Bangladesh
Tel & Fax: 880-31-626575

Rissho Kosei-kai of Dhaka
House#408/8, Road#7(West), D.O.H.S Baridhara,
Dhaka Cant.-1206, Bangladesh
Tel: 880-2-8413855

Rissho Kosei-kai of Mayani
Mayani(Barua Para), Post Office: Abutorab, Police Station: Mirshari,
District: Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Patiya
Patiya, sadar, Patiya, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Domdama
Domdama, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Cox's Bazar
Ume Burmese Market, Main Road Teck Para, Cox'sbazar, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Satbaria
Satbaria, Hajirpara, Chandanish, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Laksham
Dupchar (West Para), Bhora Jatgat pur, Laksham, Comilla,
Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Raozan
West Raozan, Ramjan Ali Hat, Raozan, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Chendirpuni
Chendirpuni, Adhunagor, Lohagara, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Ramu

Rissho Kosei Dhamma Foundation, Sri Lanka
No. 628-A, Station Road, Hunupitiya, Wattala, Sri Lanka
Tel: 94-11-2982406 *Fax*: 94-11-2982405

Rissho Kosei-kai of Habarana
151, Damulla Road, Habarana, Sri Lanka

Rissho Kosei-kai of Polonnaruwa

Other Groups

Rissho Kosei-kai Friends in Shanghai